

[Jørn Pedersen]

25. april 1991, og jeg savner stadig væk anerkendelse også fra fru Kirsten Jacobsen af de forbedringer, der er sket i den nuværende regerings tid. Det var det ene.

Det andet, jeg godt vil sige, er, at man kan lege med antallet af plejehjemspladser, som også fru Kirsten Jacobsen gjorde. Folketingets Socialudvalg tog i denne vinter rundt i Danmark for at se, hvordan de steder, der ikke længere hedder plejehjem, men som har samme funktion, fungerer. Der var også deltagere fra Fremskridtspartiet med på turen, dog ikke fru Kirsten Jacobsen. Ved den lejlighed var der stor forståelse for, at disse steder fungerer mindst lige så godt, måske endda i mange situationer bedre end det, vi tidligere forstod ved begrebet plejehjem. Derfor er vi nødt til at være enige om i denne debat, hvad vi snakker om. Vi er nødt til at se på, hvad det er for en service, hvad er det for en tryghed, man byder de ældre. Hvis man kigger på antallet af bomuligheder med tryghed for de ældre, er det ikke korrekt, hvad fru Kirsten Jacobsen har sagt her fra talerstolen. Der er ikke tale om en forringelse; der er tale om et andet problem, som vi bliver nødt til fra Folketingets side også at forholde os til. Dét glæder jeg mig over den positive indfaldsvinkel fra fru Kirsten Jacobsen med hensyn til, hvordan vi i de kommende år klarer det stadig stigende antal ældre med et pleje- og pasningsbehov. Jeg håber, at vi kan nå frem til et stort flertal i dette Ting, der vil være med til at løse dette problem.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Uanset om man taler om plejehjem i den forstand, som Fremskridtspartiet og jeg mener med begrebet plejehjem, eller man bruger den tidligere socialministers terminologi om moderne plejehjem – det er dog det næstbedste – er kendsgerningen den, at selv om der er bygget flere af den slags boliger – det medgiver jeg hr. Jørn Pedersen – har man ikke opnået en situation, som er tilfredsstillende, men man har heller ikke opnået en situation, som har flyttet tallet fra 1991 til nu samlet set. Jeg er helt enig med hr. Jørn Pedersen i, at de plejehjemslignende boliger kan være glimrende til mange ting, de opfylder mange formål, og vi skal være glade for dem og stolte af dem. Jeg har blot sagt, at der er altså 5-10 pct., som har

brug for endnu mere pleje, men det er jo ikke den diskussion, vi fører nu, for havde man da i det mindste blot kunnet lave pladsgaranti på tre måneder til de plejehjemslignende boliger, havde Fremskridtspartiet været tilfreds med det i hvert fald i første omgang, og så havde vi rost regeringen.

Men det kan man ikke! Vi så det som sagt for ganske få dage siden – mere end 25.000 sidder i eget hjem. Der er daglige historier om ældre, som sidder på fjerde sal og ikke har været uden for en dør i syv år, fordi de ikke kan klare trapperne. Det er umenneskeligt, og det er uværdigt. Man kan ikke være bekendt her i Folketinget at sige, at fordi børnene skal leve flere år end de gamle, skal vi endelig sørge for pladsgaranti og pædagogiske tilbud til dem, og midtergruppen, som går på arbejde, skal man også sørge for, men de gamle er det lige meget med. Det er uværdigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 17 (SF og FP) stemte for, 88 (S, KF, V, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme.

Af landbrugsministeren (Bjørn Westh).

(Fremsat 19/1 94. Første behandling 28/1 94. Betænkning 18/5 94).

Der var stillet 53 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Henrik Dam Kristensen (S):

Vi er nu nået frem til anden behandling af